

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 stycznia 1953 r.

zmieniające stawki uposażeń pracowników państwowych.

Na podstawie art. 5 pkt 3, art. 6, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 1 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie kwot uposażenia zasadniczego i dodatków lokalnych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. Nr 14, poz. 82) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kwoty uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup określa się, jak następuje:

Grupa uposażenia	pracownikom zatrudnionym		pozostałym pracownikom
	w naczelnich organach władzy i administracji państwowej i w urzędach centralnych	w innych urzędach na terenie m. st. Warszawy	
miesięcznie złotych			
I	1 566	1 421	1 332
II	1 455	1 326	1 249
III	1 215	1 094	1 000
IV	1 016	926	838
V	863	816	734
VI	756	708	626
VII	676	632	554
VIII	616	574	498
IX	566	524	452
X	522	484	418
XI	492	452	394
XII	472	432	376

Stawki uposażenia zasadniczego dla dyrektorów departamentów i równorzędnych ustala się, jak następuje:

Grupa uposażenia	Miesięcznie zł
I	1.613
II	1.499
III	1.251

2) w § 3 stawki dodatku lokalnego ustala się, jak następuje:

Grupa uposażenia	Miesięcznie zł	Grupa uposażenia	Miesięcznie zł
I	28	VII	19
II	28	VIII	17
III	28	IX	15
IV	25	X	14
V	22	XI	13
VI	22	XII	12

3) w § 4 stawki dodatku lokalnego ustala się, jak następuje:

Grupa uposażenia	Miesięcznie zł	Grupa uposażenia	Miesięcznie zł
I	64	VII	42
II	64	VIII	36
III	64	IX	32
IV	53	X	30
V	53	XI	28
VI	47	XII	27

§ 2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. Nr 14, poz. 94 i Nr 53, poz. 406) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 2:

liczbę 15.000 zastępuje się liczbą 567
„ 12.000 „ „ „ 454
„ 10.000 „ „ „ 378
„ 7.000 „ „ „ 265
„ 5.000 „ „ „ 189

2) w § 5:

liczbę 2.000 zastępuje się liczbą 76
„ 4.000 „ „ „ 151
„ 5.000 „ „ „ 189
„ 3.500 „ „ „ 132
„ 2.500 „ „ „ 95

3) w § 7:

liczbę 4.000 zastępuje się liczbą 151
„ 3.000 „ „ „ 113
„ 2.000 „ „ „ 76
„ 1.500 „ „ „ 57

4) w § 11:

liczbę 5.000 zastępuje się liczbą 189
„ 2.500 „ „ „ 95
„ 2.000 „ „ „ 76
„ 1.500 „ „ „ 57
„ 1.000 „ „ „ 38
„ 750 „ „ „ 28

5) w § 12:

liczbę 3.000 zastępuje się liczbą 113
„ 2.000 „ „ „ 76
„ 1.000 „ „ „ 38

6) w § 16:

liczbę 2.000 zastępuje się liczbą 76.

§ 3. § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie ustalenia tabeli stanowisk, kwot uposażenia zasadniczego oraz dodatków funkcyjnych i służbowych dla pracowników finansowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 15, poz. 118 i z 1952 r. Nr 10, poz. 55) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 2. 1. Kwoty uposażenia zasadniczego dla poszczególnych grup pracowników finansowych określa się jak następuje:

Grupa uposażenia	Miesięcznie złotych	
	na terenie m. st. Warszawy	na pozostałych terenach
I	1.675	1.572
II	1.560	1.464
III	1.259	1.186
IV	1.078	930
V	946	864
VI	830	750
VII	734	658
VIII	662	588

2. Dla kierowników referatów finansowych w prezydiach gminnych rad narodowych oraz w prezydiach rad narodowych miast nie stanowiących powiatów, zaszerogowanych do grupy IX, ustala się uposażenie zasadnicze w kwocie 516 zł miesięcznie.

§ 4. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1951 r. o uposażeniu pracowników nauki (Dz. U. Nr 21, poz. 165 i Nr 63, poz. 430) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kwoty uposażenia zasadniczego pracowników wymienionych w § 1 określa się, jak następuje:
1) dla samodzielnych pracowników nauki:

grupa uposażenia	miesięcznie złotych
1	1.962
2	1.731
3	1.508
4	1.330

2) dla pozostałych pracowników nauki:

grupa uposażenia	miesięcznie złotych
1	1.904
2	1.681
3	1.464
4	1.291
5	1.186
6	1.093
7	920
8	634

2) w § 3 stawki dodatków specjalnych za kierownictwo ustala się, jak następuje:

dla stanowisk wymienionych w punktach	miesięcznie złotych		
	a	b	c
1	600	780	960
2	540	600	660
3	420	480	540
4	360	430	600
5	180	240	300
6	360	420	480
7	300	330	360
8	—	264	—
9	180	192	264

§ 5. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 13, poz. 102) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kwoty uposażenia zasadniczego przewidzianego w art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. Nr 7, poz. 39) określa się dla sędziów podlegających przepisom prawa o ustroju sądów powszechnych i sędziów sądów ubezpieczeń społecznych, jak następuje:

grupa uposażenia	miesięcznie złotych	
	na terenie m. st. Warszawy	na pozostałych terenach
I	1.660	1.489
II	1.359	1.249
III	1.194	1.109
IV	1.054	964

2) w § 4 stawki dodatku lokalnego ustala się, jak następuje:

grupa uposażenia	miesięcznie złotych
I	36
II	32
III	28
IV	25

3) w § 5 stawki dodatku lokalnego ustala się, jak następuje:

grupa uposażenia	miesięcznie złotych
I	96
II	76
III	64
IV	53

4) w § 6 stawki dodatku funkcyjnego ustala się, jak następuje:

1 stawka — zł 756 miesięcznie

2 „ — „ 567 „

3 „ — „ 454 „

4 „ — „ 378 „

5 stawka — zł 265 miesięcznie

6 „ — „ 227 „

7 „ — „ 189 „

5) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. Asesorzy sądowi otrzymują dodatek służbowy w wysokości 151 zł miesięcznie, a aplikanci sądowi — w wysokości 76 zł miesięcznie”.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Finansów oraz właściwym ministrom.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*